

Vaazın verildiği yer ve tarih: İstanbul 2. Ekim 2005

Konu: ‘ALLAH’IN MELEKLERİ’ – ‘TANRI’NIN HABERCİLERİ (SÖZCÜLERİ)’

Metinler:

Mezmur 103:19-22

İbranilere 1:14-24

Matta 18:1-10

1. GİRİŞ

Bugünkü konumuz Allah’ın melekleriyle ilgili olacak. Matta İncil’inden okuduğumuz bugünkü metnimizde – demin duyduğumuz gibi – küçük çocuklarla ilgili öğüt ve uyarılar da bulunmaktadır.

Ama bunlardan önce Rab İsa’nın havarilerinin sorduğu çok ilginç bir soru vardır: ‘Göklerin Egemenliği’nde en büyük kimdir?’

Öğrencileri acaba neden bu soruyu sordular? Elçi Markos da aynı soruyu kendi kitabında ele almış, ve kitabının dokuzuncu bölümünde bu soruyla ilgili daha önce öğrencilerin kendi aralarında tartıştıklarını yazmıştır, Markos 9:33-37. Luka daha da kısa olarak aynı olayı kendi kitabının dokuzuncu bölümünde ele alıyor. (Oraya bakmamıza şu an gerek yok.)

2. EN BÜYÜK KİM?

Rab İsa’nın öğrencileri bu soruyu neden ve hangi amaçla soruyorlardı?

Kendileri için belli mevkiler mi istiyorlardı? Gelecek olan Göklerin Egemenliği’nde, Allah’ın hükümranlığı’nda belli başkanlık mevkileriyle mi ilgileniyorlardı Rab İsa’nın öğrencileri? Evet, bana öyle geliyor ki düşündükleri buydu. Öyle ki, biri Başbakan olsun, biri Dışişleri Bakanı, biri de Maliye Bakanı ve sair. Petrus da her halde Başbakan olacaktı?!

Ama burada İsa’nın verdiği cevap öğrencilerinin beklediği bir doğrultuda değildi. İsa’nın cevabı, her zaman olduğu gibi, çok şaşırtıcı idi.

Göklerin Egemenliği'nde yüksek mevkileri aramak, onları ele geçirmeye çalışmak söz konusu olamaz. Tam tersine, ancak en küçükler, yani kendilerini Allah'ın önünde tamamen haksız hissedip, hünersiz sayan kişiler Allah'a yaklaşabilirler ve O'nun Egemenliği'ne girebilirler.

Rab İsa'nın söylediği sözleri bir daha tekrarlayayım: 'Size doğrusunu söyleyeyim, yolunuzdan dönüp çocuklar gibi olmazsanız, Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz. Kim bu çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göklerin Egemenliği'nde en büyük odur.'

Evet, buraya kadar bahsettiğimiz konu çocuklarla ve Göklerin Egemenliği'yle ilgilidir. Bunun ardından metnimizin son ayetlerine bakalım. Rab İsa, son olarak çocuklarla ilgili ne diyor? Ayet 10: 'Bu küçüklerden birini bile hor görmekten sakının!'

Demek ki, Allah'ın huzurunda çocukların, en küçüklerin bile güzel bir mevki vardır. Bu mevki de hiçbir şekil ya da araçla kazanılamaz. Tanrı onu yüzde yüz karşılıksız, yararlık, değer, hüner, marifet ya da hakkımız olmadan bize verir. Anlaşıldı mı? Tabii ki, bu ancak İsa Mesih sayesinde, O'nun tamamladığı kurtuluş işiyle ve yoluyla olur.

3. MELEKLERİN VAZİFELERİ

Okuduğumuz metnin son kısmında, çocuklar ve göklerdeki melekler arasında önemli bir ilişkinin, bağlantının olduğunu görebiliriz. Bu da meleklerin vazifeleriyle ilgilidir.

Şimdi, Kutsal Kitaptaki diğer metinlere geçmeden önce, İnternet'te bulduğum bir alıntıyı size aktarmak istiyorum. Bu aktarma, İslam anlayışına göre meleklerle ilgili şöyle diyor:

'Melekler, ruh gibi lâtîf, nûrânî, mahiyetleri Allah katında malum, varlıkları bizim dünyamıza ait olmayan fakat insanlarla ilgili bir takım görevleri bulunan varlıklardır. Akıl ve nutukları olup; şehvet ve gadap gibi beşerî ihtirasları, yemeleri, içmeleri yoktur. Evlenmek, doğmak ve doğurmaktan uzaktırlar. Çeşitli şekillere girebilirler. Allah'ın emrine asla isyan etmezler, yerde ve gökte bir takım vazifeler ile meşgul olurlar. Daima Yüce Allah'ı tesbih ve zikrederler.'

Bu anlayış, Kutsal Kitapta yazanlardan ve anladığımızdan çok farklı değildir. Ancak bir nokta ilave etmek gerek. Bunu da İnternet'ten, Hıristiyanlara ait bir sayfadan aktarıyorum:

'Kutsal Kitap bize, melekleri Tanrı'nın yarattığını söyler, ve geçmişte bazı meleklerin, cennette Tanrı'ya isyan etmeleri sonucu birçoğunun düştüğünü görüyoruz.'

Evet, şimdi bugünün diğer Kutsal Kitap metinlerine bir göz atalım. 103. Mezmur'da okuduğumuz gibi, meleklerin görevlerinin en azından şunları içerdiğini görebiliriz:

- Rab'bin sözünü dinlemek
- Rab'bin söylediklerini yerine getirmek
- Rab'be övgüler sunmak.

Demin okuduğumuz İbranilere Mektupta da meleklerin görevleriyle ilgili bazı bilgiler bulunmaktadır. Birinci bölümünün 14. ayetinde: 'Bütün melekler kurtuluşu miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil midir?'

Görüyoruz ki, melekler biz, insanlardan üstün değildirler. Onların başlıca görevi insanlara, yani kurtulanlara, hizmet etmektir.

Onun için meleklerle tapınmak doğru değildir. Yalnız Allah'a tapmalıyız ve O'na yalvarmalıyız.

Bu arada, izninizle, tekrar İnternet'te bulduğum bir alıntıyı size aktarmak istiyorum:

Melekler Kutsal Kitap'ta çok faaldirler ve Tanrı tarafından haberci, savaşçı ve hizmetçi olarak kullanılırlar. Melek sözcüğünün aslı, "Haberci" anlamına gelen Yunanca "Angelos" kelimesinden gelmektedir.

Melekler etten ve kemikten bir vücuda sahip olmayan ruhsal varlıklar olmalarına rağmen, anladığımız kadarıyla insan biçiminde gözükebilirler (Yaratılış 19:1-22). Meleklerin birçok görevleri vardır. Tanrı'ya övgüler sunar (Mezmur 103:20), Dünya'ya haberci olarak hizmet eder (Luka 1:11-30, 26-38; Luka 2:9-14), Tanrı'ya ait insanları korur (Mezmur 91:11-12) ve bazen de Tanrı'nın yargısında aracı olarak kullanılırlar (Matta 13:49-50).

Meleklerin ruh niteliğinde olan yaratıklar olduğunu görüyoruz. Yani, onlar da Allah'ın yarattığı yaratıklardandır tıpkı insan gibi, yaratma gücüne sahip değildirler. Bu yüzden de onlara tapmak söz konusu olamaz. Fakat ruh niteliğinde yaratıklar olmaları. Onları bu yönden insanlardan farklı kılar. Tanrı tarafından zaman zaman insanların yanına ve yardımına gönderilirler. Ve bir az önce okuduğumuz gibi, sıkça çocuklara yardım etmek için ve onları korumak

için gönderilirler. Bu yüzden özellikle çocuklar için Tanrı'nın meleklerini göndermesini dilememiz doğru ve gereklidir.